

mullas ära mädaneb. Mina lasen end praadida, nagu meie wanad Gestlased seda on teinud. Et, armas sõber, Teie ei saanud minust aru, mina mõtlesin neid kalmu künkaid, mis Teie isa mõisa piiretes on. Teie tunnete ju ometi neid kolme künqast, mis seal Mäe mõisa nõmmel wastu Piiraja metsa seisawad?"

Kaarel lubas kõik ära teha, mis aga võimalik. Wana isa Jaan aga ütles mehise sõnaga: Mine sina, poeg, ja ütle Dr. Mets'ale, et tema peast hull on. Kas mina hakkan meie esivanemate hauudu teutama, wõi mis ta minust arwab? Jumal hoidku mind niisuguse teu eest!"

Haudabel oli nüüd küll ükskõik, kas nad seal nõmmel nii moodi seiswad, nagu nad seie maani seisnud oliwad, wõi kas neid ajawittels teise külje peale pöörati, aga Maril ja Kaarlit ei olnud see mitte üks kõik; nemad oleks neid wõi wiiskümmend korda pahurpidi pööranud.

Nõnda pidiwad nüüd Kaarli ja Mari kaks pikka aastat ootama. Seal tuli wana Liwa Annus ja wiis Mäe mõisa peremehe Jaani ära.

Kaarli wotas weel kolm kuud ära, leinas selle aja sees wana meest tõfise südamega taga, sest selles oli talle kõigiti asja. Kui see aeg aga mööda oli, läks ta uuesti Dr. Mets'a jutule, kui Mäe mõisa peremees, kes nüüd oma waranduse üle keelja ja kaskia oli.

Kui wanamees kuulis, et tema nüüd haudabega teha wõis, mis tahtis, jooksis ta rõõmu pärast Mart juure, kiskus enam kui tõi tütre tuppa, pani tema

käe Kaarli pihku ning kähwatas: „Nelja nädala pärast olgu pulmad!"

Nüüd oli Mets'a kõige suurem soow täidetud. „Oh neid potta, kausja, prongsi ja raud asju, wana rahasid, ehteid ja muid asju, mis ma sealt kätte saan! Kui ma suren, tahan ma nad kõik kas Tartu wõi Peeterburi muuseumile testamendi otjuse läbi kinkida ja minu nime nende wõrra weel igawestada."

Teisel hommikul wara nähti wana Dr. Mets juba kolmekümne töömehega kalmudel olema. Mehed wirutasiwad labidatega mulda ülesse, et lust oli näha. Wana doktor aga hüppas kui noo: hirwe tall ümber kalmete ja õerus rõõmu pär. It kása. Sga potike ja kausike, mida töömehed haudadest wälja wõtsiwad, tõstis wana mehe rõõmu tuju suuremaks: ta andis kümme ja sada korda potifestele ja kiwi riistatelle suud; ja kahetsa päewa pärast oli töö lõpetatud. Enam kui kaksjada potifest ja muid wana aja asju oliwad Dr. Mets'a käes. Et tema tuba liik weikene oli ja ennegi juba määratu fogu luid, tulerauudu, preesa, pandlaid, naelu ja muud wana wara seal sees oli, selle pärast leadis doktor uued leidused kuuri alla lauudite peale ritta. „Küll on ilus muuseum!" lõi wanamees mitu korda kása kofku, kui ta jälle kuurist tuli ehk kuuri läks — ja seda tegi ta kõige wähem kaksikümmend korda päewas. Dofel kuuldi teda sagedaste unes ütlemata wõi unistama: „Pott — pott — — — pott — — —"

Nüüd oliwad ta eeltähendatud neli nädalat juba mööda ning pulma ilu pidi Mets'a majas algama. Pulma õhtul oli wanamees head jooki walmistanud